

UITSpraak 18-036

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam] te Leiden, appellant

tegen

de Examencommissie Geschiedenis, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 13 maart 2018 ingekomen brief van 11 maart 2018 tekent appellant beroep aan tegen het besluit van verweerder van 29 januari 2018, waarbij het verzoek om het vak Themacollege I te laten herbeoordelen, is afgewezen.

Door appellant wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat hij voor de onderwijseenheid Themacollege I is beoordeeld met een 4,9. Voorts wijst hij erop dat hij voor het themacollege-verslag een 5,0 heeft gekregen, omdat hij voor het 'knockout-criterium' *Analyse* een 5 had. Appellant licht toe dat hij voor een *eerdere* versie van het verslag ook een 5 had gekregen. Hier heeft hij feedback op gekregen middels een feedback-formulier met een korte toelichting en een kopie van het verslag met gedetailleerde opmerkingen. Appellant geeft aan dat hij de feedback zorgvuldig heeft verwerkt. Tijdens de bespreking van de laatste versie van de paper heeft de examiner aangegeven dat het stuk op alle fronten was verbeterd. Het bevreedt appellant derhalve dat hij geen 5,5 heeft gekregen. Appellant wijst erop dat de *eerste* versie van de paper niet is beoordeeld, omdat hij die te laat heeft ingeleverd en dat hij tijdens de tweede werkgroep uit het lokaal is gestuurd, omdat hij een opdracht niet had ingeleverd op Blackboard. Appellant merkt op de kans dat hij een negatief BSA zal krijgen nu groter is geworden, omdat hij het vak niet heeft gehaald. Studenten moeten dit vak óf een ander specifiek benoemd vak halen om een negatief BSA te ontlopen. Appellant verzoekt het cijfer te veranderen in een voldoende.

Partijen hebben getracht het geschil in der minne te schikken. Dit heeft er niet toe geleid dat het beroep is ingetrokken.

Bij brief van 9 april 2018 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat bij de beoordeling van de werkstukken van het Themacollege I

Uitspraak
18-036
Blad 2/4

zogenoemde knockout-criteria worden gebruikt. Als één van deze criteria met een onvoldoende wordt beoordeeld, kan het eindcijfer niet meer voldoende zijn. Het werkstuk van appellant is met een 5,0 beoordeeld, omdat het knockout-criterium Analyse onvoldoende was. In een eerdere versie van het werkstuk waren alle criteria onvoldoende. Het oordeel van de docent is gebaseerd op de 'beoordelings-rubric' die tijdens het college met alle studenten is besproken. Verweerder geeft aan dat de verslag niet voldoet aan de omschrijving van het criterium Analyse zoals die in de rubric is opgenomen. Voorts geeft verweerder aan dat appellant niet anders is behandeld dan andere studenten op de momenten waarop hij opdrachten te laat inleverde of niet had gemaakt. Verweerder merkt op dat appellant in het schikkingsgesprek heeft verzocht of de paper door een tweede lezer kan worden beoordeeld. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen, omdat er geen sprake is geweest van onregelmatigheden bij de beoordeling van het werkstuk.

Het beroep is behandeld op 25 april 2018 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is in persoon ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn [naam], voorzitter van de Examencommissie, en [naam], secretaris, verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 13 maart 2018 door het College ontvangen brief van 11 maart 2018 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 29 januari 2018. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 29 januari 2018, waarbij het verzoek om het vak Themacaolege I te laten herbeoordelen, is afgewezen.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Tijdens de hoorzitting heeft appellant verklaard dat hij zich kan vinden in de beoordeling van de examiner, die helder uiteen heeft gezet op welke wijze hij tot de beoordeling is gekomen en dat de capaciteiten van de examiner niet in het geding zijn. Voorts heeft appellant verklaard dat de voorzitter van de examencommissie in het schikkingsgesprek heeft gezegd dat een andere docent mogelijk wél een voldoende zou hebben gegeven. Appellant bracht in dit kader naar voren dat de beoordeling van de kwaliteit van het werkstuk en de en de wijze

Uitspraak

18-036

Blad 3/4

waarop ‘helderheid van een analyse’ wordt vastgesteld, deels afhangt van de ‘smaak’ van de docent en daardoor een lichte subjectiviteit kent. Appellant heeft daarom aangegeven dat het enige dat hij met het beroep wil bereiken een herbeoordeling door een andere docent is.

Het College overweegt daarover het volgende.

Verweerder heeft ter zitting het standpunt, dat een herbeoordeling niet aan de orde is omdat er geen onregelmatigheden zijn voorgevallen, niet verlaten. Dit wordt door appellant overigens ook niet bestreden. De omstandigheid dat een eerste versie van het werkstuk niet is beoordeeld, is gelegen in het feit dat appellant die te laat had ingeleverd. Niet is gebleken dat appellant hierbij anders is behandeld of beoordeeld dan dat andere studenten zijn. Dit zelfde geldt voor het voorval dat appellant niet werd toegelaten tot de werkgroep omdat hij een werkstuk niet of te laat had ingeleverd.

Daarnaast is niet in geding dat de kwaliteit van de beoordeling en/of de feedback voldoet aan de eisen die daaraan gesteld worden, nu appellant uitdrukkelijk heeft aangegeven dat hij zich daarin kan vinden. Appellant wil echter een andere beoordelaar toegewezen krijgen, omdat, zo begrijpt het College, de kans bestaat dat die wél een positieve beoordeling geeft. Het College is van mening dat dit een onvoldoende zwaarwegende grond is om het verzoek tot herbeoordeling te kunnen laten slagen. Daarbij neemt het College in aanmerking dat, behoudens wellicht bij een mc-tentamen, voor elke beoordeling geldt dat een zekere mate van subjectiviteit onvermijdelijk is. De omstandigheid dat, naar door verweerder ook is erkend, niet valt uit te sluiten dat een andere examinerator op onderdelen tot een andere beoordeling komt, is daarom als zodanig geen aanleiding om tot een herbeoordeling over te gaan.

Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

18-036

Blad 4/4

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, M. Heezen en dr. W.M. Lijfering (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: